

BÖNDÖR PÁL VERSEI

A HAZAI PÁLYA ELŐNYE

Csaknem harminc éve már:
általános iskolák sportvetélkedőjén vagyok
60 méteres síkfutásban szerepelek
és fölényesen vezetek
ám a cél előtt megtorpanok
— a célszalag térdmagasságban volt kifeszítve! —
ezt kihasználva
a többieket vendégül látó iskola versenyzője
az egyetlen akit ez a furcsaság
nem lepett meg
fél lépés előnnyel
megnyeri előttem a versenyt.
Kalapot le
az előtt aki ezt így kifundálta
látszólag az egyenlő feltételeket biztosítva
mégsem bízta a véletlenre
a verseny kimenetelét.

TÉRJÜNK A TÁRGYRA: A TÁRGYAKRA

Nemes Nagy Ágnesnek

Az asztalfiók amit kissé balra kell billenteni
és erőteljes mozdulattal kifelé rántani
majd lassan óvatosan húzni
de úgy hogy közben enyhén nyomod lefelé is.
Az öngyújtó amelyik

csak meghatározott szögben tartva
csak meghatározott mozdulatra gyújt.
A hajszáritó melyet egy bizonyos ponton
meg kell kopogtatni ha működtetni szándékozod.
Írógépem melynek g és h betűje
különleges kezelést igényel.
Mert bizonyos idő elteltével
a sorozatgyártás termékei is
meglelik saját egyéniségük.
Ekkor leteszik a hűségesküt
és azontúl csak téged szolgálnak.

ÁLTALÁNOS IRÁNYELVEK

Nem beszéltük meg
a startra mi lesz a jel.
Nem állapodtunk meg
a pálya hosszában sem.
Futni akartunk.
Futni!
Persze hogy akadt olyan is
aki két lépés után
ünnepelni kezdte saját győzelmét.
Persze hogy rögtön akadtak
akik ezt neki elhitték.

EPITHETON ORNANS

Az expresszionista indíttatású pátoszt
sajátságos líraisággal mérsékelő.
Sötét tónusait szürrealista humorral feloldó.
Elgépiesedett élelvetelünket
dekorativitásával az abszurdig fokozó.
Kik ezek?
A leleményes
a dicsődárdás
és a sokjuhu
helyébe lépő új hősök lennének?

Az újságok
 naponta szinte
 csupán az állandó díszítő jelzőket sorolják el
 valamilyen érdemleges történésről
 ez ideig még nem számoltak be.
 A misztikus névsort
 az sem teszi világosabbá a számomra
 hogy az utóbbi húsz évben
 aforisztikusan zárt áttételességemben
 én is ott szerepelek.

MELODRÁMA, 512 KILOBYTE

Megjöttek — érintette meg gyengéden a vállát.
 Az információ túlcordult a memóriakapacitáson.
 Legördült az arcán.

LÁTHATÓ ÉS LÁTHATATLAN

A láthatatlan szél a fák ágaival integet.
 Voltam már a hátsó sorokban zajongó
 én voltam a közönség mely tapssal jutalmazta a bemutatót
 voltam az emberiség nagyobbik része
 mely mély aggodalommal figyelte
 a nemzetközi viszonyok kiéleződését
 én voltam a tömeg
 amely a befizetést az utolsó pillanatra halasztva
 fennakadást idéztem elő
 különböző szervek munkájában.
 A hamutartó és a vizespohár között ír a kezem.
 A néma szél a fák leveleit beszélteti.

KAPCSOLÓK

Bevásárolni voltam —
 szatyrokkal a kezünkben
 összefutottunk volt osztálytársammal.

Megörültünk egymásnak
letelepedtünk egy kerthelyiség asztalához
és két-három sör mellett — vagy több is volt? —
jóízű beszélgetésben idéztük fel a közös emlékeket.
Bármennyire siettem is utána haza
kissé megkéstem
időközben megnőttek a gyerekek
elérik már az összes kapcsolókat
és bekapcsolódtak.
Itt állok most a szoba közepén
és hol hangosabban hol halkabban
forog velem a világ.

TAPASZTALAT

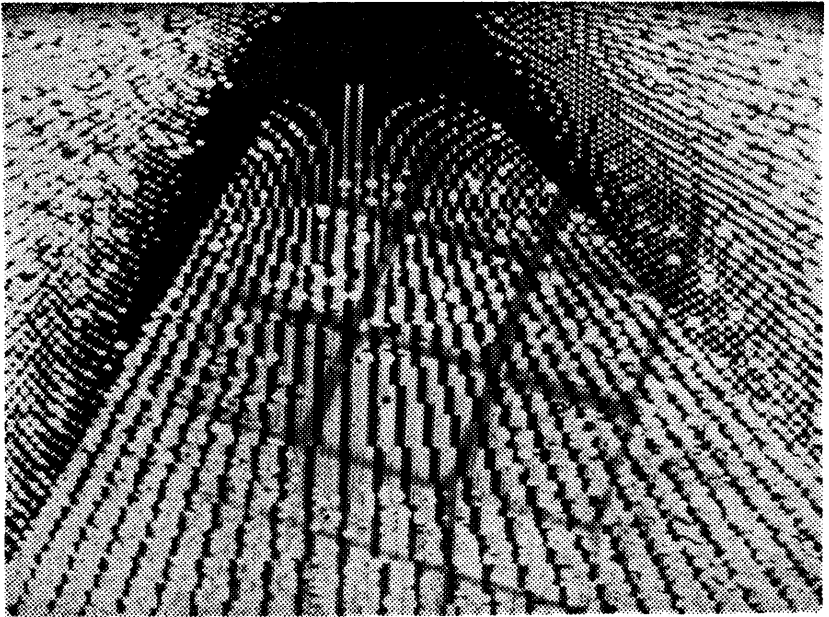
Láttam már templomtornyot
melynek órája
mind a négy irányba
különböző időt mutatott.
Mínd a négyhez hozzáigazítottam
önmagam
és mindenhová időben érkezem.

AKI VAGYOK

A terv homályos
esetleges kivitelezése távoli: lehet hogy újra költözünk.
Máris minden ideiglenesnek tűnik otthonunkban.
Mint a váróteremben
egyik székből a másikba ülök
— egyre inkább hasonlítok arra
aki tényleg vagyok.
A mérleg egyik oldalán naprengés
a másikon pedig vacogás.

NEM IS OLYAN RÉGEN MÉG
ABSZOLÚT HALLÁSOM VOLT

A gyalogjárda a hangszer
melyen muzsikálnom lehetett.
Skáláztam folyton az utcákat és a tereket.
Mezítláb gyakoroltam a közöket.
Az avar tényleg zörgött
a hó csikorgott.
Lépésenként nőtem és erősödtem
mint bennem a zene
és a nyár hangjegyeit az olvadt aszfaltba
írtam bele.
De a város rekedt hangján hamisan énekelte dalom
és tönkretette a hallásom.

Rubik kocka